

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΝΟΥΒΕΛΑ

Η Συμρνιά του καταυλισμού

(Περίληψη προηγουμένου)

Συγκινητική υπήρξε η αποκάλυψη του Μανώλη για την αδελφή του Χριστίνα που αποφάσισε να μείνει μαζί του και να μη σκεφθεί για γάμο, όταν ο αδελφός της εκδιώχθηκε από την τράπεζα και του έκλεισαν όλες οι πόρτες σε άλλες τράπεζες και αναγκάστηκε να μείνει για καιρό άνεργος. Ο Μανώλης κατέληξε τελικά να βρει δουλειά αχθοφόρος στο λιμάνι. Όσοι τότε επίδοξοι μνηστήρες θέλησαν την Χριστίνα έβαζαν ως όρο να πουλήσουν το σπίτι τους και να δώσουν τα χρήματα στο γαμπρό για να ανοίξει επιχείρηση δική του, να μη δουλεύει σε ξένα χέρια.

Ήταν ένας ωμός εκβιασμός που τα δύο αδέλφια απέρριπταν. Μετά αποφάσισαν να βάλουν το σπίτι υποθήκη στην τράπεζα για να πάρουν τα λεφτά που χρειαζόταν για να ανοίξουν την ταβέρνα.

Ο Αλέξανδρος είχε καταλάβει από την αρχή ότι τα δύο αδέλφια αντιμετώπιζαν σοβαρά οικονομικά προβλήματα που ανάγκαζαν την Χριστίνα να μη τολμά να σκέπτεται για γάμο, παρά το γεγονός ότι υπάρχει τώρα ένα άτομο που νοιάζεται για αυτήν και εκείνη από την πλευρά της δεν παραμένει αδιάφορη.

Είναι τότε που επανέλαβε στο τραπέζι, αυτά που είπε ιδιαιτέρως στον Μανώλη στο μικρό σαλονάκι. Ότι το χρέος του σπιτιού τους στην τράπεζα έχει εξοφληθεί και γράφτηκε στο όνομα της Χριστίνας και πως εντός των ημερών θα γινόταν ιδιοκτησία του Μανώλη το οίκημα που στεγάζεται σήμερα στην ταβέρνα.

Στο άκουσμα του ευχάριστου αυτού γεγονότος η Χριστίνα δεν μπόρεσε να συγκρατήσει σπιώθηκε και πήγε προς την θέση που καθόταν ο Αλέξανδρος και τον αγκάλιασε κλαίγοντας.

Όμως και η Ιουλία δεν συγκρατήθηκε πάγε και εκείνη κοντά στον γιό της και τον φίλο της λέγοντας του:

- Ευχαριστώ αγόρι μου για την μεγάλη σου καρδιά. Ο Αλέξανδρος μόλις η μπτέρα του και η Χριστίνα επέστρεψαν στις θέσεις τους, συνέχισε:

- Προτείνω -είπε- τόσο στην Χριστίνα όσο και στον Μανώλη, αφού δεν υπάρχει πρόβλημα οικονομικών να προχωρήσουν και να συζητήσουν με το άτομο που εκτιμούν πως είναι σωστό και τίμιο, το θέμα του γάμου.

- Αν μου επιτρέπετε συνέχισε ο Αλέξανδρος, ο γάμος να γίνει σε τρείς μήνες, μετά που θα επιστρέψουν η μπτέρα μου και ο Μανώλης από το Παρίσι. Η τελετή του γάμου θα γίνει στην ενορία που μένετε τώρα, στην εκκλησία της περιοχής σας.

Αναφορικά με την ταβέρνα, που όπως σας είπα, το οίκημα θα ανήκει στον Μανώλη, θα διατηρηθεί, όπως είναι σήμερα, με το όνομα «Μανώλης» και θα την διευθύνει η Χριστίνα με τον μέλλοντα σύζυγό της.

Θα βρεθεί φυσικά άλλος τραγουδιστής, του οποίου τα τραγούδια να είναι αυτά που θέλουν και συγκινούν τους απλούς ανθρώπους του λαού.

Ο Μανώλης θα ασχοληθεί αποκλειστικά με την ζωγραφική.

Η ταβέρνα θα τεθεί υπό την αιγίδα του «Ιδρύματος Ιουλία Κωστοπούλου» ως «Λαϊκό παραδοσιακό κέντρο διασκέδασης», διατηρώντας την σημερινή παραδοσιακή μορφή της, τόσο στα τραγούδια όσο και στους ελληνικούς παραδοσιακούς μεζέδες και φαγητά.

- Η ταβέρνα «Μανώλης», συνέχισε, θα επιχορηγείται από το «Ιδρυμα Ιουλία Κωστοπούλου».

- Αυτό σημαίνει ότι θα καλύπτονται όλα τα έξοδα που θα παρουσιάζει συμπεριλαμβανομένων και τους μισθούς όλων όσων εργάζονται εκεί. Θα ελέγχεται από λογιστή του «Ιδρύματος».

- Για την ταβέρνα δεν πρόκειται να υπάρξει οικονομικό πρόβλημα όσο θα διατηρεί το όνομα «Μανώλης» και την λαϊκή παραδοσιακή μορφή της.

- Οπότε δεν βλέπω να υπάρχει πρόβλημα που να εμποδίζει την Χριστίνα να αποκατασταθεί.

- Τώρα ας αρχίσουμε να τρώμε πριν κρυώσει το φαγητό.

Με τα τελευταία λόγια του Αλέξανδρου, πρώτη η Χριστίνα άρχισε να χειροκροτεί δυνατά, την ακολούθησε η Φιλιώ και σπνη συνέχεια όλοι οι άλλοι. Στο άκουσμα των χειροκροτημάτων έτρεξαν όλες οι καμαριέρες νομίζοντας ότι τις κάλεσαν.

Μετά το δείπνο, όλοι τους ένιωθαν χαλαροί και χαρούμενοι.

Η Ιουλία θυμήθηκε μια παλιά σκηνή με τον Αλέξανδρο και την Φιλιώ, σπνη πρώτη επίσκεψη της κοπέλας στο σπίτι τους, που μετά που τέλειωσαν το φαγητό, σπνη σημειώθηκε ο Αλέξανδρος λέγοντας σπνη αγαπημένη του να έρθει μαζί του να της δείξει τον κάποιο.

Τους παραπρούσαν από το παράθυρο και είδαν τους δύο νέους να κρύβονται πίσω από τον κορμό του μεγάλου δένδρου. Ήταν και το πρώτο τους φιλί.

Η Ιουλία είχε τότε συγκινθεί. Όταν βρέθηκε αργότερα στο δωμάτιο της, χάιδευε ασυναίσθητα τα μεταξωτά της εσώρουχα και θυμήθηκε τον Μανώλη. Ένιωσε εκείνη την συγμή, μια βαθιά ανατριχίλα. Την είχε πιάσει και το παράπονο όπι ποτέ της, με τον άνδρα που της έδωσαν, δεν είχε τέτοια ρομαντική σπηλή. Ένα φιλί πίσω από ένα δένδρο.

Τώρα η ζωή της χαμογελά. Πόσο άλλαξαν όλα. Έχει κοντά της, σπνη της, τον μοναδικό της νεανικό ανεκπλήρωτο έρωτα, τον Μανώλη, τον οποίο θα παντρευτεί σε λίγες μέρες.

Τον έπιασε από το χέρι και του είπε δυνατά για να το ακούσουν όλοι:

- Πάμε Μανώλη έχω, να σου δείξω τον κάποιο.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Εφημερίδα

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Τώρα και στο facebook

